

Hegedüs Zsigmondné

Hegyesi Mari

Hegedüs Zsigmondné, (Farkas Mária), színésznő, sz. 1858-ban, Halmiban (Ugocsa m.). Színpadra lépett 1876. ápr. 23-án, ifj. Károlyi Lajos színikazgatónál.

Hegedüs-né Ilosvay Paulina, színésznő. Színpadra lépett 1866. aug. 7-én.

Hegedüs-né Nagy Mari, színésznő. Színpadra lépett 1869. okt. 1-én.

Hegyek alján, zenedráma 1 előjátékkal, 2 felv. Írta Lothar Rudolf. Zen. szerz. D'Albert Jenő. Bem. 1908. nov. 17. Magy. Kir. Operaház. Ebben az operában mutatkozott be Környei Béla, Pedro szerepében. A többi szereplők: Sebastiano: Takáts Mihály; Márta: Szamosi Elza; Nuri: Szoyer Ilona; Tommaso: Venczell Béla; Moruccio: Dalnoky Viktor. 25-ik előadása: 1910. okt. 25-én volt. (A berlini Komische Operben 1909. máj. 8-án 200-adszor volt műsoron.)

Hegyesi Ferenc, színész, operett-buffo, komikus, sz. 1824-ben, megh. 1879. márc. 18-án, Nagyváradon. 1843. dec. 13-án lett színésszé, mint rk. pap. 1848—49-ben ő is fegyverrel védte hazáját. Utoljára Várady Ferencnél volt szerződésben. Huzamosabb ideig működött Győrött, Miskolcon, Aradon, stb. — Neje: Ruttkai Erzsébet, színésznő, 1865. jún. 20-án lépett a színpályára mint szubrett.

Hegyesi Berger Gyula, színész, sz. 1862. szept. 3-án, Rimaszécsen (Gömör m.). Színpadra lépett 1881-ben, Saághy Zsigmondnál. A kisebb vidéki társulatoknál mint operette-buffo-komikus és rendező működött. 1915. máj. 5-én nyugdíjba vonult.

Hegyesi Ilona, színésznő, sz. 1882. máj. 7-én, Budapesten. Színpadra lépett 1913-ban.

Hegyesi Nándor, színész, sz. 1874. szept. 14-én, Budapesten. Színpadra lépett 1897. szept. 1-én, B. Polgár Béla színikazgatónál. 1898. okt. 1-én nyugdíjba vonult.

Hegyesi Nándorné, (Körösi Valéria), színésznő, sz. 1879. márc. 8-án, Füzesgyarmaton. Színpadra lépett 1894. okt.

2-án, Jáni János színikazgatónál. 1926. máj. 1-én nyugdíjba vonult.

Hegyesi Mari, a Nemzeti Színház örökös tagja, sz. 1861. dec. 28-án, Páduban, megh. 1925. nov. 28-án, Budapesten. (Atyja Berghammer József katonatiszt.) 1877-ben lépett a színpályára, Krecsányi Ignác társulatánál. 1886. márc. 4-én volt első fellépte a Nemzeti Színházban, a »Denise« címszerepében és ez év április 1-én az intézethez szerződött. Ifjú szépségének varázslatos erejével indult útjára, nagy, külső ünneplések között. A szépség, ez volt elinduló állomása és a Nemzeti Színház fiatal művésznője egyszerre híressé vált. Ragyogó szerepeiben — Hermione, Portia, Melinda, Éva, Denise, stb. — valósággal elbájolta a közönséget. A görögök klasszikus földjére emlékeztetett beszédével, játékával, járásával. És mindig följebb, följebb szállt. Sorbajöttek tragikái szerepei, amelyekben mindenkor briliánsan állta meg helyét. Művészi becsülettel, tiszta lelkiismeretességgel és legjobb tudásával volt tragika, a Nemzeti Színház egyik legszorgalmasabb, legmegbízhatóbb művésznője. Az előkelő bájnok komoly és megható finomságai szóltak meg egyéniségében és érthetővé tették, hogy előkelő művészek versengtek kegyéért, hogy ezt a szépséget az eset vagy a rajzón eszékeivel megörökítsék. Innocentnek: Madonna-képe, Ignótus szépséges versének, a Mater Dolorosa illusztrációjának ő volt a modelje.

Haladó életkorával nemcsak hogy könnyű szerrel tudott áttérni újabb és újabb szerepkörökre, hanem szerepeiben egyre nagyobb elmélyülést mutatott; úgy, hogy az ő színpadi művészete nem fiatal korban érte el zenithjét, hanem élete utolsó évtizedében. Valamikor a »szép« Hegyesi Mari volt, most a »nagy« Hegyesi Mari lett. Egyéniségében is lendületes tudott lenni (III-ik Richardban), a »Vadkacsában« pedig a legelrejtettebb lelki rezdüléseket olyan bámulatos egyszerűséggel s olyan tökéletes művészi formában fejezte ki, hogy e szerepében utólráhatetlen magasságra emelkedett. Hasonló lelki élményt mutatott a »Névtelen hajó«-ban és a »Süt a nap«-ban. Ahogy ez utóbbiban mint szegény tanítóné a tudóbetegségét tagadta